

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן דני (דן-חיים) כהן ז"ל

בן נאוה ויהודה

נולד בירושלים

בתאריך י' בחשוון תשמ"א, 19/10/1980

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1999

שרת בחטיבת הנח"ל

נפל בקרב בחברון

בתאריך י"א בכסלו תשס"ג, 15/11/2002

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 3 קבר: 7

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן נאוה ויהודה יעקב. נולד ביום י' בחשוון תשמ"א (19.10.1980) בירושלים, אח צעיר לרונית ומירב. נקרא על שם דודו דני טייכלר, שנפל במלחמת יום הכיפורים.

דני למד והתחנך בבית-הספר היסודי 'יהודה הלוי' בירושלים, בישיבה התיכונית 'נווה שמואל' באפרת ובישיבת הקיבוץ הדתי עין צורים, במסגרת תוכנית שילוב. בהיותו תלמיד הישיבה התיכונית באפרת, הגה, יזם והקים בישיבה תחנת רדיו היתולית לקראת חודש אדר, הפועלת גם כיום, ונקראת על שמו.

משחר ילדותו פעל דני לקירוב ועידוד הילדים שבסביבתו, גם אם לא היו מהמקובלים בחברה. כבר בגן הילדים דאג להיות חבר של מי שלא היו לו חברים, לקבל את השונה. בכל תקופת לימודיו היה פעיל בתנועת הנוער 'בני-עקיבא': בסניף מרכז כחניך, ובהמשך בסניף בקעה כמדריך, חבר נאמן לכולם, חניך ומדריך אהוב ואהוד על הכל.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

דני היה בעל אישיות רגישה, תומכת ומלאת שמחת חיים, שהקרינה על כל הסובבים אותו במעגל חייו. איפיינו אותו השנינות והחיוך, והדאגה הכנה לזולת. יחס מיוחד היה לו כלפי בני משפחתו, ובמיוחד לאחייניו, שאהבוהו מאוד. דני היה מלא כרימון בידע, באהבת העם והמולדת, ברעיונות ובכשרונות יצירתיים שהביעם בדרכו הצנועה והמיוחדת. אהבת ארץ- ישראל התבטאה גם בטיולים רבים ברחבי הארץ. מוקף תמיד חברים קרובים, שמאוד אהב, ניצל כל רגע פנוי לשמור על קשר, להתעדכן ולבלות עם חבריו. תחביביו היו רכיבה על סוסים, טיולי אופניים, שחייה, טבילה במעיינות, וסנפלינג (חרף פחד גבהים, שהצליח להתגבר עליו), משחקי חשיבה ותשבצי הגיון.

דני התגייס לצה"ל במחזור אוגוסט 1999, לחטיבת הנח"ל גדוד 'שחם' 931. גם כחייל המשיך בדרכו המיוחדת, וכבר בטירונות קירב את החיילים הבודדים ואת העולים החדשים. חשוב היה לו להזמין אליו הביתה לשבתות ולחגים.

בספר סוף המסלול של פלוגת אוגוסט 99 נכתב על דני בדף של חיילי המחלקה שעזבו מוקדם: "צר המקום מלהכיל את גאוניותך. הנצנוץ המופלא והשקט, החברות שבך, גרמה לא רק לאהבה כלפיך אלא יצרה הווי חיים במחלקה."

דני קודם במסלול הפיקוד ונשלח לקורס מ"כים מוקדם. בספר סוף המסלול, אוגוסט 2000, נכתב: "דני כהן האגדי. הכיתה הטובה בפלוגה בזכותו של בן אדם אחד - דני כהן. קיבל אותנו כאשר היה רק 11 חודשים בצבא, והראה לנו ניסיון של שנים... חצי שנה של צחוקים, אחד המפקדים היחידים שבאמת שמעו אותנו החיילים. תמיד אירגן לנו ימי סידורים, ושמע אותנו בוכים ומתבכיינים. עזב אותנו לטובת קורס קצינים אותו עבר בהצלחה וכעת הוא מ"מ בני"שים באוגוסט 01!! דני כהן - כבוד!"

כמפקד מחלקה כותב דני למחלקתו, בספר סוף מסלול אוגוסט 2001: "צביטה, צביטה בלב. 'לבי במזרח ואנוכי בסוף מערב'. מעולם לא נשמע כל כך רלוונטי כמו עכשיו, כשאני כותב לכם מכאן, מעל ראש הנקרה. זה לא סוד שרציתי להישאר וזה די מוזר לי לכתוב בתור המ"מ לשעבר, אבל ננסה. יש כמה דרכים לסכם תקופה. אני רוצה לבדוק איך עמדנו במטרות שהצבנו (הגיע הזמן לגלות שיש עוד מטרות בעולם חוץ מ'להגן על גבולה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הצפוני של מדינת ישראל). המטרה הראשונה שהצבנו כסגל, היתה ללמד משמעת מוקדם כדי שנוכל לעבוד בכיף אחר-כך, באימונים ובמבצעי ולעמוד בכל משימה בצורה הערכית והמקצועית ביותר. לצורך העניין, הצגנו פרצופים קשוחים בטירונות, מה שהיה קשה במיוחד במסדרי דגל, כשגיא היה מצדיע אל גנרל שוורצקוף ובסוף, מחייך חיוך קטן בזווית הפה וקורץ. אז התאמנתי לא לצחוק, כשהמבחן האמיתי היה בשיחות המחלקה (איך שומרים על פריסה מחתולים???) חוץ ממשמעת, ההישג שהכי ייזכר מהטירונות הוא השיפור המדהים בכושר, שהביא לשיפור של יותר מ-30 נקודות בבר-אור! באימון, ומאוחר יותר בקו, ניסינו להוריד את השטויות כמה שיותר מהר ולעבוד בלי פוזות. התחלנו בעצם בשדאות שהיתה מצוינת... המשכנו בתרגילי הכיתה והמחלקה בגשם השוטף (עד שהגשם היה גשם והבוץ...). שהתעקשנו לבצע למרות התנאים וגרמו להמון סיפוק. ייזכרו לטובה גם שבוע ההישרדות (נ"א: נגמ"שים) בעדשה, המסעות המטורפים של האימון (והנשימות של דוידסון) וכמובן, המסכמים שגם כן היו אתגר לא רע בכלל. מערד עלינו צפונה לקו שבו ניסינו לעבוד בראש טוב ככל האפשר (מה אתם קופצים? אמרתי, כמה שאפשר) ולשבור שגרה עם מד"סים מוזרים, עם מארב 'תוכי' שהפך ל'עטלף' ועוד כמה חיות שנמצאות רק בשושן וכנראה נכחדו משאר העולם לפני מיליוני שנים (עקרבוט בגודל פיל וחגב בגודל ממותה). מטרה נוספת, שחשבתי שאפשר לעמוד בה היתה להסביר מה ולמה כשאפשר, ושתבינו שלפעמים אי-אפשר להסביר כל דבר. עכשיו, בדיעבד, מסתבר שאי אפשר לדרוש מנמר להיות צמחוני ובינ"ש תמיד ישאל שאלות. 'למה צריך משמעת? אנחנו יודעים לעבוד בראש טוב' - כמה חיילים בשיחת מחלקה אחרי יום בטירונות. למה רק שעתיים נוהל שבת? למה אוכלים ולא ישנים בסוכה? למה יש תיזוזים? למה ערכת הכלים לא נוחה? למה יש דבורים בפריסה? 'אין עונש יותר חינוכי?' שאל כל מי שקיבל שבת על שבירת שמירה בקו. מטרה נוספת היתה להשאיר חותם חיובי בגדוד, אם בצורת שם טוב למחלקה, ואם בצורת חברה שימשיכו כמפקדים וכלוחמים בגדוד. אלעד (שיחזור בתור קצין), יוסי, איתי, הושעיה, אביתר, רפי, יואל, עמית, עידו, איגור, יורי, ישראל, מונס, יוסי (ואולי גם גילי, שולי שלמה או אבי) קיימו את החלק השני מעל לציפיות ויובילו בגדוד בשנים הבאות. לגבי החלק הראשון, אני לא אובייקטיבי. אבל, אני מרגיש מצוין עם מה שהצגנו וכל אחד ישפוט לבד. בסופו של דבר, המחלקה הראתה מה היא שווה, ואולי במקומות אחדים היתה יכולה להוכיח קצת יותר, אבל במבט לאחור, אני בטוח שכל אחד מרגיש שהוא קיבל משהו מהמסלול וגם קצת תרם וזה מה שחשוב... לסיום, תודה לכם לוחמי מחלקה 3 'עטלפים'. מכל מלמדי השכלתי ומחיילי יותר מכולם.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

תודה על האווירה שכל-כך הייתי צריך. תודה שנתתם והקרבתם וטחנתם והצחקתם ועודדתם ולמדתם ולימדתם וקיבלתם ונתתם. תודה שהחזרתם את השם הטוב של הבינ"שים לגדוד. ובעיקר, תודה ששמרתם על המדינה. בהצלחה!"

המחלקה נפרדת מדני המ"מ: "כעת כשאנחנו מסיימים ומסכמים תקופה ארוכה ומייגעת, אין ספק שאתה הראשון ממנו עלינו להיפרד. בכל תקופת השירות שלנו היית הדמות הדומיננטית בכמות ובאיכות. בכמות - שרדת יחד איתנו את התקופה הארוכה ביותר (וזה לא היה קל). ובאיכות - היית דמות שהשפיעה וקבעה רבות הן לכל אורך תקופת ההכשרה בבא"ח והן בקו כשדאגת לפעילות מתמדת במוצב מתוך רצון שלא נישחק (מטווחי נגמ"ש, ריצות ניווט בפתח וכד'). אין ספק שאת הראש של המחלקה קלטת ישר ואת זה ראינו בכל התחומים: בין במישור הדתי שתמיד התעניינת ודאגת לכל צורך רוחני כמו בתפילות במסעות ובימים עמוסים במיוחד. בהתנהגות כנה ובלתי מתפשרת שהיתה לסמל בפלוגה כולה. בין במישור האישי, בדאגה מיוחדת ליציאות ובהתאמצות להוציא מקסימום חיילים הביתה (בפרט בקו כשהיינו לחוצי בית) וגם בבקשות מיוחדות לאירועים מסוגים שונים. האמנת שיש צורך אמיתי בדיסטנס בתקופת ההכשרה ולמרות שלא תמיד הסכמנו איתך, ידענו שפעלת כך מתוך חשיבה שזהו צורך חיוני, ובאמת בקו הרגשנו שרצית להיות לא רק מפקד אלא גם חבר. בכל בעיה שפנינו אליך מצאנו אוזן קשבת שגם טיפלה בבעיה על הצד הטוב ביותר. אין ספק שגישתך זו חלחלה אף אל הסגל הכפוף לך, שלמד ולקח ממך דוגמה. היום אנחנו יודעים בוודאות שבלעדיך השירות שלנו היה יותר קשה ומורכב. תודה מקרב לב על הכל, על ההשקעה, ועל תשומת הלב. על שנתת לנו את כל מה שהיה לך לתת."

המ"כ טל כותב על דני: "האיש והאגדה שהיתה לי הזכות להשתייך למחלקה שהוא מפקד עליה, ממש נהניתי ממנו ומגיעה לו תודה ענקית ממני."

במהלך שירותו חווה דני אובדן חברים, ואת אוזלת היד למול הפיגועים בארץ. את רגשותיו, הגיגיו ועומק מחשבתו ביטא בשירים, שנמצאו בין ניירות העבודה הרבים שהובאו למשפחה לאחר נפילתו. במרס 2002, כתב דני שיר על ההתמודדות: "הוא רצה להיות אהוד/ אז ברח מלבנון אל הים הגדול/ אך בעלות אריאל לאריאל/ החלו סימנים שיכול/ לברוח ממקום, אך לא מאסון ושכול.// ויעלה אריאל, ויפרוס עלי גפן ותאנה/

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

על מבושת מלחמתו/ ויחוס על הקיקיון, / אך לא על העיר. // וילך העם
הלוך וטעה. / ויאמר הנביא: / על חרבך תחיה/ אי אפשר לברוח מנינווה."

זמן-מה אחר-כך באותו חודש, לאחר פיגוע, כתב דני את השיר הבא:
"עניים בשוק, עשירים בקניון, נוסעי אוטובוסים, ונוסעי מטוסים, צעירים
שרוקדים במועדון, ומבוגרים שיושבים בתחנה מרכזית. יושבי בתי קפה,
יושבי הפיצריות, יושבי בתי מדרש, ויושבי בסיסי הצבא, מתנחלים,
מפגיני שלום עכשיו, מאה שערים ועמנואל, מסיבת רווקות בתל-אביב.
ורק חז"ל חזו זאת ואמרו: 'כל ישראל יש להם חלק בעולם הבא'."

בתום שירות החובה המשיך דני לשירות קבע. ביולי 2002 הועלה לדרגת
סגן ומונה לסמ"פ בפלוגה ב' בגדוד 'שחם' 931 חטיבת הנח"ל, ששירתה
במוצב 'דבורנית' בגבול הצפון סמוך לראש הנקרה. לאחר ארבעה חודשים
ירד הגדוד לפעילות מבצעית באזור רמאללה ובתחילת חודש כסלו
(נובמבר) הוצב בחברון. ביום י"א בכסלו תשס"ג (15.11.2002) נפל דני
בקרב בחברון. בערב שבת, כאשר יצא בראש כוח פלוגתי לסייע בלחימה
נגד חוליית מחבלים שביצעה פיגוע ירי על ציר המתפללים המקשר בין
מערת המכפלה לקריית ארבע, נהרג דני במהלך הקרב. עם דני נהרגו
בקרב 11 לוחמים. בן עשרים-ושתיים היה דני בנופלו. הוא הובא למנוחות
בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר אחריו הורים ושתי
אחיות.

בהלוויה ספד לדני ערן המג"ד: "אי-אפשר לספר על מותו לפני שמספרים
על חייו. דני היה אדם שעשה לי טוב בגדוד, מי שגרם לי לחייך, היה מלא
שמחת חיים, קצין שבאמת ובתמים אהב את החיילים שלו ובגלל זה גם
לא הצלחתי לגרום לו להיות מ"פ. הוא אמר לי, אני מוכן להישאר מ"מ
כמה שאתה רוצה, אבל מ"פ זה כבר רחוק, אני רוצה להיות קרוב
לחיילים שלי. היה תענוג בלתי רגיל לראות אותו עובד ונהנה ומלמד
ומחנך, הוא היה מיוחד וגם מותו היה כזה. האירוע לא היה בגזרתו והוא
הגיע עם כוח כוננות. היו הרבה מאוד פצועים בשטח והוא הגיע על-מנת
לחלץ אותם, לחצוץ בינם לבין האש של המחבלים ותוך כדי שהוא מכוון
את הנגמ"ש ומנסה לפרוק כדי להגיע לכוח במצוקה, הוא קיבל כדור ואני
ראיתי אותו קורא וחילצנו אותו אבל לא, לא היה מה... לא האמנתי,
אדם שהיו בו כל-כך הרבה חיים ופתאום אין לו חיים. זה לא יכול
להיות."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

דני אהב את החיים, תיכנן ופעל להמשך מסלול חייו, היה אופטימי ומלא שמחת חיים. יחד עם זאת, היה מודע לכך שהוא עלול להיפגע. בין כתביו נמצאו שירים, רשימות והרהורים על הפיגועים, חומת ההפרדה, והמצב הפוליטי בכלל. באלבום התמונות שלו נמצא, לאחר מותו, מכתב חתום שהשאיר להוריו: "אבא, אמא, שלום. למה, למה אנחנו חיים? האם יש לבן אדם אחד תכלית? העולם מתקיים בשביל משהו שעוד יגיע, שעוד יקרה, וכל אחד מאיתנו הוא חלק הכרחי בהתפתחות העולם והאנושות לקראת אותו דבר נשגב. אם כן, מה שנדרש מכל אחד, ובעצם תכלית החיים, זה להיות החלק בפאזל בצורה הטובה ביותר שהוא יכול. כלומר, על מי שהולך בדרך של יהודי דתי, לקיים את הדת היהודית בצורה המועילה ביותר, על מנת להעמיד דורות באים יותר טובים ממנו, על-ידי השפעה על צאצאיו או על סביבתו. אני כנראה שייך לחלק שצריך היה להשפיע על סביבתו, ואתם לחלק שהשפיע על ילדיו. אז רק רציתי להגיד לכם שאני די מבסוט ממה שהספקתי במסגרת הזמן המצומצם שהוקצב לי, ושאני מרגיש שהייתי שופר די טוב לדרך שבה חינכתם אותי ושאני לא מצליח לחשוב על דרך טובה יותר לגדל ילד מאיך שגידלתם אותי (אולי קצת פינקתם מדי...). מניסיוני הדל ראיתי, שבדרך כלל האנשים שנשברים בצורה חסרת תקנה עקב שכול הם אנשים שיש להם רגשות אשם כלשהם. כמו שאני מכיר אתכם, (בעיקר אמא) למרות שלא תהיה שום סיבה, אתם עלולים להתחרט על דברים שעשיתם או שלא עשיתם, שאמרתם או שלא אמרתם. אז רק שתדעו שבאמת עשיתם הכל נכון, שחוץ מהפסקות קטנות אני יותר מעשרים שנה מבסוט, ורק רוצה להגיד תודה!"

בספר סוף מסלול אוגוסט 2002, נכתב: "דני סימל בעינינו את הישראלי היפה: דני שהיה מפקד שאהב ודאג לחייליו יותר מאשר דאג לעצמו, דני שתמיד כשהיה צריך, התנדב ראשון לעזור. דני שתמיד ידע להכניס ולזרוק בדיחה כשצריך. דני שאהב את המדינה והארץ. דני שהיה בן אדם."

לעילוי נשמתו של דני הוכנס ספר תורה לבית-הכנסת 'חזון יחזקאל' בירושלים, ניתנים שיעורי תורה לזיכרו, התקיים יום עיון בישיבת 'עין צורים' בנושא 'עקידת יצחק', יצא לאור ספר מאמרים לחנוכה לזיכרו, הכולל פרק הנצחה על דני. הוקמה עמותה על שמו, שמטרתה גיוס משאבים לעידוד צעירים להגשמה אישית. בני המשפחה הקימו אתר אינטרנט לזיכרו של דני, בכתובת: www.danny-cohen.com.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בס"ד

כהן, דני (דן-חיים)

בן נאווה ויהודה יעקב. נולד ביום י' בחשוון תשמ"א (19.10.1980) בירושלים, אח צעיר לרונית ומירב. נקרא על שם דודו דני טייכלר, שנפל במלחמת יום הכיפורים. דני למד והתחנך בבית-הספר היסודי "יהודה הלוי" בירושלים, בישיבה התיכונית "נווה שמואל" באפרת ובישיבת הקיבוץ הדתי עין-צורים, במסגרת תוכנית שילוב. בהיותו תלמיד הישיבה התיכונית באפרת, הגה, יזם והקים, בישיבה תחנת רדיו היתולית לקראת חודש אדר, הפועלת גם כיום, ונקראת על שמו.

משחר ילדותו פעל דני לקירוב ועידוד הילדים שבסביבתו, גם אם לא היו מהמקובלים בחברה. כבר בגן הילדים דאג להיות חבר של מי שלא היו לו חברים, לקבל את השונה. בכל תקופת לימודיו היה פעיל בתנועת הנוער "בני-עקיבא": בסניף מרכז כחניך, ובהמשך בסניף בקעה כמדריך, חבר נאמן לכולם, חניך ומדריך אהוב ואהוד על הכל.

דני היה בעל אישיות רגישה, תומכת ומלאת שמחת חיים שהקרינה על כל הסובבים אותו במעגל חייו. אפיינו אותו השנינות והחיוך, והדאגה הכנה לזולת. יחס מיוחד היה לו כלפי בני משפחתו, ובמיוחד לאחייניו שאהבוהו מאד. דני היה מלא כריזמו בידע, באהבת העם והמולדת, ברעיונות ובכישרונות יצירתיים אותם הביע בדרכו הצנועה והמיוחדת. אהבת ארץ ישראל התבטאה גם בטיולים רבים ברחבי הארץ. מוקף תמיד בחברים קרובים שמאד אהב, ניצל כל רגע פנוי לשמור על קשר, להתעדכן ולבלות עם חבריו. תחביביו היו: רכיבה על סוסים, טיולי אופניים, שחייה, טבילה במעיינות, וסנפלינג (חרף פחד גבהים, עליו הצליח להתגבר), משחקי חשיבה ותשבצי הגיון.

דני התגייס לצה"ל במחזור אוגוסט 1999, לחטיבת הנח"ל גדוד שחם 931. גם כחייל המשיך בדרכו המיוחדת, וכבר בטירונות קירב את החיילים הבודדים והעולים החדשים. חשוב היה לו להזמין אותם לשבתות ולחגים אליו הביתה.

בספר סוף המסלול של פלי' אוגוסט 99 נכתב על דני בדף של החיילים מהמחלקה שעזבו מוקדם: "צר המקום מלהכיל את גאוניותך. הנצנוץ המופלא והשקט, החברות שבך, גרמה לא רק לאהבה כלפיך אלא יצרה הווי חיים במחלקה".

דני קודם במסלול הפיקוד ונשלח לקורס מכי"ם מוקדם. בספר סוף המסלול אוגוסט

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

2000 נכתב: "דני כהן האגדי. הכיתה הטובה בפלוגה בזכותו של בן אדם אחד – דני כהן. קיבל אותנו כאשר היה רק 11 חודשים בצבא, והראה לנו ניסיון של שנים... חצי שנה של צחוקים, אחד המפקדים היחידים שבאמת שמעו אותנו החיילים. תמיד ארגן לנו ימי סידורים, ושמע אותנו בוכים ומתבכינים. עזב אותנו לטובת קורס קצינים אותו עבר בהצלחה וכעת הוא מ"מ בני"שים באוגוסט 01!!".
דני כהן – כבוד!!

כמפקד מחלקה כותב דני למחלקתו, בספר סוף מסלול אוגוסט 2001: "צביטה, צביטה בלב. "לבי במזרח ואנוכי בסוף מערב". מעולם לא נשמע כל כך רלוונטי כמו עכשיו, כשאני כותב לכם מכאן, מעל ראש הנקרה. זה לא סוד שרציתי להישאר וזה די מוזר לי לכתוב בתור המ"מ לשעבר, אבל ננסה. יש כמה דרכים לסכם תקופה. אני רוצה לבדוק איך עמדנו במטרות שהצבנו. (הגיע הזמן לגלות שיש עוד מטרות בעולם חוץ מ"להגן על גבולה הצפוני של מדינת ישראל"). המטרה הראשונה שהצבנו כסגל, היתה ללמד משמעת מוקדם כדי שנוכל לעבוד בכיף אחר כך, באימונים ובמבצעי ולעמוד בכל משימה בצורה הערכית והמקצועית ביותר. לצורך העניין, הצגנו פרצופים קשוחים בטירונות, מה שהיה קשה במיוחד במסדרי דגל כשגיא היה מצדיע אל גנרל שוורצקוף ובסוף, מחייך חיוך קטן בזווית הפה וקורץ. אז התאמנתי לא לצחוק, כשהמבחן האמיתי היה בשיחות המחלקה (איך שומרים על פריסה מחתולים???) חוץ ממשמעת, ההישג שהכי ייזכר מהטירונות הוא השיפור המדהים בכושר, שהביא לשיפור של יותר מ-30 נק' בבר-אור! באימון, ומאוחר יותר בקו, ניסינו להוריד את השטויות כמה שיותר מהר ולעבוד בלי פוזות. התחלנו בעצם בשדאות שהיתה מצוינת וחוץ מאת החומר המקצועי... המשכנו בתרגילי הכתה והמחלקה בגשם השוטף (עד שהגשם היה גשם והבוץ...) שהתעקשנו לבצע למרות התנאים וגרמו להמון סיפוק. ייזכרו לטובה גם שבוע ההישרדות (נ"א: נגמ"שים) בעדשה, המסעות המטורפים של האימון (והנשימות של דוידסון) וכמובן, המסכמים שגם כן היו אתגר לא רע בכלל. מערד עלינו צפונה לקו שבו ניסינו לעבוד בראש טוב ככל האפשר (מה אתם קופצים? אמרתי, כמה שאפשר) ולשבור שגרה עם מד"סים מוזרים, עם מארב "תוכי" שהפך ל"עטלף" ועוד כמה חיות שנמצאות רק בשושן וכנראה נכחדו משאר העולם לפני מיליוני שנים (עקרבוט בגודל פיל וחגב בגודל ממוטה). מטרה נוספת, שחשבתי שאפשר לעמוד בה היתה להסביר מה ולמה

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

כשאפשר, ושתבינו שלפעמים אי אפשר להסביר כל דבר. עכשיו, בדיעבד, מסתבר שאי אפשר לדרוש מנמר להיות צמחוני וביני"ש תמיד ישאל שאלות. "למה צריך משמעת? אנחנו יודעים לעבוד בראש טוב" – כמה חיילים בשיחת מחלקה אחרי יום בטירונות. למה רק שעתיים נוהל שבת? למה אוכלים ולא ישנים בסוכה? למה יש תיזוזים? למה ערכת הכלים לא נוחה? למה יש דבורים בפריסה? "אין עונש יותר חינוכי?" שאל כל מי שקיבל שבת על שבירת שמירה בקו. מטרה נוספת היתה להשאיר חותם חיובי בגדוד, אם בצורת שם טוב למחלקה, ואם בצורת חבר'ה שימשיכו כמפקדים וכלוחמים בגדוד. אלעד (שיחזור בתור קצין), יוסי, איתי, הושעיה, אביתר, רפי, יואל, עמית, עידו, איגור, יורי, ישראל, מונס, יוסי (ואולי גם גילי, שולי שלמה או אבי) קיימו את החלק השני מעל לציפיות ויובילו בגדוד בשנים הבאות. לגבי החלק הראשון, אני לא אובייקטיבי. אבל, אני מרגיש מצויין עם מה שהצגנו וכל אחד ישפוט לבד. בסופו של דבר, המחלקה הראתה מה היא שווה, ואולי במקומות אחדים היתה יכולה להוכיח קצת יותר, אבל במבט לאחור, אני בטוח שכל אחד מרגיש שהוא קיבל משהו מהמסלול וגם קצת תרם וזה מה שחשוב... לסיום, תודה לכם לוחמי מחלקה 3 "עטלפים". מכל מלמדי השכלתי ומחיילי יותר מכולם. תודה על האווירה שכל כך הייתי צריך. תודה שנתתם והקרבתם וטחנתם והצחקתם ועודדתם ולמדתם ולימדתם וקיבלתם ונתתם. תודה שהחזרתם את השם הטוב של הביני"שים לגדוד. ובעיקר, תודה ששמרתם על המדינה. בהצלחה!

המחלקה נפרדת מדני המ"מ: "כעת כשאנחנו מסיימים ומסכמים תקופה ארוכה ומייגעת, אין ספק שאתה הראשון ממנו עלינו להיפרד. בכל תקופת השירות שלנו היית הדמות הדומיננטית בכמות ובאיכות. בכמות – שרדת יחד איתנו את התקופה הארוכה ביותר (וזה לא היה קל). ובאיכות – היית דמות שהשפיעה וקבעה רבות הן לכל אורך תקופת ההכשרה בבא"ח והן בקו כשדאגת לפעילות מתמדת במוצב מתוך רצון שלא נישחק (מטווחי נגמ"ש, ריצות ניווט ביפתח וכד'). אין ספק שאת הראש של המחלקה קלטת ישר ואת זה ראינו בכל התחומים: בין במישור הדתי שתמיד התעניינת ודאגת לכל צורך רוחני כמו בתפילות במסעות ובימים עמוסים במיוחד. בהתנהגות כנה ובלתי מתפשרת שהיתה לסמל בפלוגה כולה. בין במישור האישי, בדאגה מיוחדת ליציאות ובהתאמצות להוציא מקסימום חיילים הביתה (בפרט בקו כשהיינו לחוצי בית) וגם בבקשות מיוחדות לאירועים מסוגים שונים. האמנת שיש צורך אמיתי בדיסטנס בתקופת ההכשרה ולמרות שלא תמיד הסכמנו איתך, ידענו

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

שפעלת כך מתוך חשיבה שזהו צורך חיוני, ובאמת בקו הרגשנו שרצית להיות לא רק מפקד אלא גם חבר. בכל בעיה שפנינו אליך מצאנו אוזן קשבת שגם טיפלה בבעיה על הצד הטוב ביותר. אין ספק שגישתך זו חלחלה אף אל הסגל הכפוף אליך שלמד ולקח ממך דוגמא. היום אנחנו יודעים בוודאות שבלעדיך השירות שלנו היה יותר קשה ומורכב. תודה מקרב לב על הכל, על ההשקעה, ועל תשומת הלב. על שנתת לנו את כל מה שהיה לך לתת."

המ"כ טל, כותב על דני למחלקה: "האיש והאגדה שהיתה לי הזכות להשתייך למחלקה שהוא מפקד עליה, ממש נהניתי ממנו ומגיעה לו תודה ענקית ממני". במהלך שירותו חווה דני אובדן חברים, ואת אוזלת היד למול הפיגועים בארץ. את רגשותיו, הגיגיו ועומק מחשבתו ביטא בשירים. שנמצאו בין ניירות העבודה הרבים שהובאו למשפחה לאחר נפילתו. במרס 2002, כתב דני שיר על ההתמודדות: "הוא רצה להיות אהוד/ אז ברח מלבנון אל הים הגדול./ אך בעלות אריאל לאריאל/ החלו סימנים שיכול/ לברוח ממקום,/ אך לא מאסון ושכול./ ויעלה אריאל,/ ויפרוס עלי גפן ותאנה/ על מבושת מלחמתו/ ויחוס על הקיקיון,/ אך לא על העיר./ וילך העם הלך וטעו./ ויאמר הנביא:/ על חרבך תחיה/ אי אפשר לברוח מנינווה". מאוחר יותר באותו החודש, לאחר פיגוע, כתב דני את השיר הבא: "עניים בשוק, עשירים בקניון, נוסעי אוטובוסים, ונוסעי מטוסים, צעירים שרוקדים במועדון, ומבוגרים שיושבים בתחנה מרכזית. יושבי בתי קפה, יושבי הפיצריות, יושבי בתי מדרש, ויושבי בסיסי הצבא, מתנחלים, מפגיני שלום עכשיו, מאה שערים ועמנואל, מסיבת רווקות בתל-אביב. ורק חז"ל חזו זאת ואמרו: 'כל ישראל יש להם חלק בעולם הבא'".

בתום שירות החובה המשיך דני לשירות קבע. ביולי 2002 הועלה לדרגת סגן, ומונה לסמ"פ בפלוגה ב' בגדוד שחם 931 חטיבת הנח"ל ששירתה במוצב 'דבורנית' בגבול הצפון בסמוך לראש הנקרה. לאחר ארבעה חודשים ירד הגדוד לפעילות מבצעית באזור רמאללה ובתחילת חודש כסלו (נובמבר) הוצב הגדוד בחברון. ביום י"א בכסלו תשס"ג (15.11.2002) נפל דני בקרב בחברון. בערב שבת כאשר יצא בראש כוח פלוגתי לסייע בלחימה נגד חוליית מחבלים שביצעה פיגוע ירי על ציר המתפללים, המקשר בין מערת המכפלה לקריית ארבע, נהרג דני במהלך הקרב. עם דני נהרגו בקרב 11 לוחמים. בן עשרים-ושתיים היה דני בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר אחריו הורים ושתי אחיות.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בהלוויה ספד לדני, ערן המג"ד: "אי אפשר לספר על מותו לפני שמספרים על חייו. דני היה אדם שעשה לי טוב בגדוד, מי שגרם לי לחייך, היה מלא שמחת חיים, קצין שבאמת ובתמים אהב את החיילים שלו ובגלל זה גם לא הצלחתי לגרום לו להיות מ"פ. הוא אמר לי אני מוכן להישאר מ"מ כמה שאתה רוצה, אבל מ"פ זה כבר רחוק, אני רוצה להיות קרוב לחיילים שלי. היה תענוג בלתי רגיל לראות אותו עובד ונהנה ומלמד ומחנך הוא היה מיוחד וגם מותו היה כזה. האירוע לא היה בגזרתו והוא הגיע עם כוח כוננות היו הרבה מאוד פצועים בשטח והוא הגיע ע"מ לחלץ אותם לחצוץ בינם לבין האש של המחבלים ותוך כדי שהוא מכוון את הנגמ"ש ומנסה לפרוק כדי להגיע לכוח במצוקה הוא קיבל כדור ואני ראיתי אותו קורא וחילצנו אותו אבל לא, לא היה מה... לא האמנתי, אדם שהיה עם כ"כ הרבה חיים ופתאום אין לו חיים זה לא יכול להיות".

דני אהב את החיים, תכנן ופעל להמשך מסלול חייו, היה אופטימי ומלא שמחת חיים, יחד עם זאת היה מודע לכך שהוא עלול להיפגע. בין כתביו נמצאו שירים, רשימות והרהורים על הפיגועים, חומת ההפרדה, והמצב הפוליטי בכלל. באלבום התמונות שלו נמצא, לאחר מותו, מכתב חתום שהשאיר להוריו: "אבא, אמא, שלום. למה, למה אנחנו חיים? האם יש לבן אדם אחד תכלית? העולם מתקיים בשביל משהו שעוד יגיע, שעוד יקרה, וכל אחד מאתנו הוא חלק הכרחי בהתפתחות העולם והאנושות לקראת אותו דבר נשגב. אם כן, מה שנדרש מכל אחד, ובעצם תכלית החיים, זה להיות החלק בפאזל בצורה הטובה ביותר שהוא יכול. כלומר, על מי שהולך בדרך של יהודי דתי, לקיים את הדת היהודית בצורה המועילה ביותר, על מנת להעמיד דורות באים יותר טובים ממנו, ע"י השפעה על צאצאיו או על סביבתו. אני כנראה שייך לחלק שצריך היה להשפיע על סביבתו, ואתם לחלק שהשפיע על ילדיו. אז רק רציתי להגיד לכם שאני די מבסוט ממה שהספקתי במסגרת הזמן המצומצם שהוקצב לי, ושאני מרגיש שהייתי שופר די טוב לדרך שבה חינכתם אותי ושאני לא מצליח לחשוב על דרך טובה יותר לגדל ילד מאיך שגידלתם אותי (אולי קצת פינקתם מדי...). מניסיוני הדל ראיתי, שבדרך כלל האנשים שנשברים בצורה חסרת תקנה עקב שכול הם אנשים שיש להם רגשות אשם כלשהם. כמו שאני מכיר אתכם, (בעיקר אמא) למרות שלא תהיה שום סיבה אתם עלולים להתחרט על דברים שעשיתם או שלא עשיתם, שאמרתם או שלא אמרתם. אז רק שתדעו

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן ז"ל

שבאמת עשיתם הכל נכון, שחוץ מהפסקות קטנות אני יותר מעשרים שנה מבסוט, ורק רוצה להגיד תודה!"

בספר סוף מסלול אוג' 2002, נכתב: "דני סימל בעינינו את הישראלי היפה: דני שהיה מפקד שאהב ודאג לחייליו יותר מאשר דאג לעצמו, דני שתמיד כשהיה צריך, התנדב ראשון לעזור. דני שתמיד ידע להכניס ולזרוק בדיחה כשצריך. דני שאהב את המדינה והארץ. דני שהיה בן אדם".

לעילוי נשמתו של דני הוכנס ספר תורה לבית-הכנסת 'חזון יחזקאל' בירושלים, ניתנים שיעורי תורה לזכרו, התקיים יום עיון בישיבת "עין צורים" בנושא 'עקידת יצחק', יצא לאור ספר מאמרים לחנוכה לזכרו, הכולל פרק הנצחה על דני. הוקמה עמותה על שמו, שמטרתה גיוס משאבים לעידוד צעירים להגשמה אישית. בני המשפחה הקימו אתר אינטרנט לזכרו של דני, בכתובת: www.danny-cohen.com.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב מיאיר הראל

למשפחת כהן

הייתי עם דני בשעות האחרונות, בדקות האחרונות, בשניות האחרונות...
חבר לנשק, על אותו נגמ"ש לחמנו ועל אותו נגמ"ש עלינו רק שאני ירדתי ודני ...

מעבר לאותו הלילה שלעולם אני לא אשכח, אותו לילה שנכנסנו לאש התופת ביחד. אזכור את דני
כחבר, כמפקד וכאדם מדהים.

בתקופה האחרונה ולפני אוות הלילה התחלתי להכיר את דני, התחלתי להכיר דרך הרגעים הכי
קטנים של החיים, מהצחוקים ביחד, מה"צעקות" שהייתי מקבל ממנו כשלא הייתי נותן לו את
דוחות הבטיחות שלו, מהמקלחות ביחד ומכל פרט קטן שעברנו.

4 חודשים הכרתי את דני, לא אשכח לעולם...

מודה אני שהייתה לי הזכות להכיר ולהלחם לצדו של דני...

אזכור לעולם

מ"מ 1
יאיר הראל

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

ט"ז כסלו תשס"ג

בע"ה

מכתב מאלדד

רציתי לטלפן אליך, להגיד לך שזה לא נכון
שמה שכתבו עליך בספר האחרון לא אמת.
אפילו השארתי לך הודעה בפלאפון, אבל זה
כנראה היה הפלאפון הלא נכון.

הייתי עצלן מדי בשביל לנסות תמיד.
אמרת לעצמי, נו טוב, שבת הבאה.

דני זה לא יכול להיות, לא יכול להיות שאתה מת.
את חי, שמח, תמיד זו, לא מת.

דני, אני כל כך רציתי לשבת אתך, לשאול
מתי אתה מתחתן ואל תשכח להזמין אותי!

אני כל כך מתגעגע...

דני, לא זכיתי להכיר אותך ממש טוב, אבל באמת ובתמים אהבתי אותך. לא הבנתי מה אחרים
רוצים. כל פעם שחזרת למוצב, קפצתי עליך. ??? ועכשיו, זה פשוט לא נקלט, לא נתפס אני פשוט
לא קולט שאתה כבר לא איתנו.
עכשיו אני באמת מבין שאומרים שאנו חיים בעולם של שקר. זה באמת עולם של שקר. עולם שבו
דוקא הטובים הולכים "בקרובי אקדש" דוקא אתה. עם של שמחת החיים שלך. אתה דוקא מת.
"לא המתים יהללו יי ולא כל יורדי דומה"
דני נפלת באירוע מיוחד, שבו נפלו החיילים הטובים. המסורים ביותר למען עם ישראל וחייליו,
ואתה ביניהם. ראוי אתה להיות ביניהם.
עכשיו אני יודע כמה שאתה ירא ה'. שמח בחלקך. אוהב ונאהב. רק חבל שיודעים את כל הדברים
האלה אחר שאתה מת...

אלדד דוד

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

21.11.02

בס"ד

מכתב מאודליה הרפז

דני, הסמ"פ האגדי!!!

אני לא אשכח לעולם את החיוך שובה הלב שלך, דני. חיוך שהקסים את כולנו כבר בפעם הראשונה שראינו אותך, שהציבו אותך בהפתעה גמורה כסמ"פ. קודמת מתפקיד מ"מ לתפקיד סמ"פ, עוד לפני שהפלוגה שלך סיימה מסלול כי היית פשוט טוב, טוב מדי.

אני זוכרת שסיפרת על געגועיך לחיילים בפלוגה הקודמת שלך, למחלקה הנהדרת שלך והבנתי שמגיע אלינו סמ"פ שמעבר להיותו מקצועי כ"כ ומפקד מעולה, הוא בנאדם! כי מפקד טוב הוא מפקד שהוא אח ורע ופקודיו, מעבר ליכולתו לקבל החלטות ולקבל פקודות – וכוזה היית דני, פשוט אהבת את מה שעשית עם מי שעשית ורו את זה עלים – בעיניים הטובות והחמות שלך!

מצד אחד, היית דני – חי ותזזיתי תמיד מוכן לכל קריאה ומצד שני, רגוע ושלי. נתת לנו תחושה שלו חשוב מה יקרה – הכל תחת שליטה וההרגשה הזו חשובה הייתה לפלוגה, שלא ידעה מתי תבוא ההקפצה הבאה!!

עוד אני זוכרת, שנשלחתי להוציא לך את הרישיון ל"סופה" ול"טויוטה" מהרישוי הצבאי וכשחזרתי למוצב, כולי אושר עם הרישיון שלך ביד, גילינו שבעצם המסמך המקורי נשכח שם בפקס, אני לקחתי את זה קשה ואתה כלל לא! למרות שהרישיון הזה היה נחוץ ודחוף לפעילות השוטפת בגבול, לא נראה עליך שאתה כועס או מאוכזב – ההפך הגמור – גילית גמישות והתחשבות ופרצת בצחוק. אני יודעת אם זה היה צחוק של חוסר אונים או של הבנה והשלמה... אבל לקחת את זה ב - "easy" ובסופו של דבר... הכל הסתדר מצאנו איזה קצינה (שלמדה איתי בתיכון) והיא סידרה לך רשיון חדש...

כל משימה שלא נשלחת אליה היית לוקח ברצינות ובמסירות לתפקיד. לילות שלמים של חוסר שינה לא הפריעו לך והמשיך לחייך, אך כשמשוה הזיק לחיילים שלך ואתה חשת בכך, מייד נחלצת לעזרתם ו"ישיבת הדורים" עם הרס"פ או עם אחד הסמלים, כי אם החיילים שלך מסתובבים עם עיניים נפוחות של לילות נטולי שינה – אז אתה, מפקדם, תישן? בין פעילות אחת לשנייה היית "קופץ" לביה"כ הקטן שבמוצב ומתפלל יחד עם חייליך לא נתת לאף אחד תחושה שיש "דיסטאנס" בינך לבין אף חייל אחר – רק קירבה, הבנה מתוך הזדהות וחום, ובגלל זה אהבו אותך כל-כך!

תמיד גילית אוזן קשבת לכל צרה ולכל בעיה, גם אני שמחתי לשבת ולדבר אתך על דברים המעיקים על לבי, על לב החיילים או סתם... פשוט לשבת ולדבר, לשבת ולצחוק או לעשות "מעשים שטותיים" כמו ה"תחרות קליעה למיכל החמ"ס" (מיכל לזריקת נייר המיועד לגריסה). אני זוכרת שביקשתי ממך להצטרף לחפ"ק בסיוור בגבול ואתה אמרת "בואי למה לא? יש "ביטוח כללית חו"ל"..."

ההומור המיוחד שלך, דני, הקל על כולנו לעשות דברים של רוטינה, של הרגל בצורה קלה ונעימה הרבה יותר.

ורציתי להודות לאל, למשפחה שלך וכל מי שקשור ביצירת המופת, שלך. שהיית כאן איתנו,

שזכיתי להכיר אדם יקר ומדהים כמוך

ובטוחה אני שאתה במקום הכי טוב שיש...

שם במרום... ששמור לאנשים V.I.P

כמוך...

יושב שם ושומר על כולנו...

אוהבת ונוצרת הכל,

אודליה הרפז,

הפקידה הפלוגתית שלך, בדימוס.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

בס"ד

מכתב מיעל נחמני

על מוות / צבי גובר

בוא נא ילד! הליל מאפיל
מדורת החיים ומוקדי מכאובים
בבור שאנן, בלי קול ובלי צליל
תנוח שליו לעולם!

סביב, העולם יסתחרר, יתמוטט
בסופות מלחמה ואובדן.
רק אתה – האחוז בשנת מוות קופאת –
לא תדע יסורים וחורבן.

בקבר דומם תשוב ללא ניד
תוך ליל נצחים זה אפל,
רק גשם אביב רגביך ירעיז
ברננה עליהם יצלצל...

למשפחת כהן היקרה,

נוגות בכינו על מות אחינו
כוכב הלילה דעך,
דעך
אז קמנו חרש, דמעה מחינו
לשוב וללכת בנתיב האח.

באחת משיחותי עם דני ז"ל החלטנו ביחד לערוך ערב חנוכה, בחג, בשבוע הבא. זה היה ביום שישי בבוקר, ביום הארוע.

עכשיו, אני רק נזכרת בכמה ממשי מה שכתב בספר "סוף מסלול" – "ליבי במזרח ואנוכי בסוף מערב", ומבטיחה לעצמי שאנסה לעשות כל שביכולתי למען החנוכה הזו, תחילה, ולמען כל מה שהאמין בן בכלל.

אני רוצה שתדעו שלקחתי לעצמי הרבה מאד מדני לאורך הדרך, כמו כל חייליו וסובביו בגדוד, ואני לא אשכח אותו בחיים!

אני מקווה שתיהיו חזקים, כמו שהיה דני.

יעל נחמני,
מש"קית חינוך
של הגדוד.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בס"ד

מכתב מיהודה איש שלום

נאווה ויהודה היקרים סבתא חיה היקרה

הכרתי את דני בנווה שמואל...

במסע החיים נוצרים קשרים בין אנשים מעבר למחסומי הגיל והזמן מאז נשארה בינינו קירבת נפש מאד מיוחדת שהיתה מתחזקת בכל מפגש מחדש. בתקופה האחרונה יצא לנו להיפגש הרבה יחסית בכל מיני צרופי מקרים מעניינים. האמת היא שגם כאשר היית בשיא העשייה שלך כחייל וכמפקד אהוב, אף פעם לא נראתה לי ממש חייל. לא הקרחת ונעשית לחיית מלחמה, תמיד היית נראה כילד טוב במדים.

פגישתנו האחרונה היתה לפני חודש. יום שישי שעה לפני שבת, רח' קרן היסוד. עמדתי ליד טלפון ציבורי, לידי מונח תרמיל גדול ושק"ש. לפתע אני שומע צופר מכונית וצעקות יהודה, יהודה. עמדת עם ה"פוקוס" באמצע הכביש, מאחוריך פקק של מכוניות. ואמרת, בא יהודה אני אקח אותך לאן שאתה צריך. נראית טוב ואמרת לך את זה. היית שזוף ופניך קרנו, דיברנו על העתיד. אמרת שלא תמשיך בצבא אך אינך יודע איך לומר זאת למג"ד, שלמרות שהבהרת לו את העניין בשיחה, הוא הבין בדיוק ההפך.

שאלתי לאן פניך לאחר הצבא. ענית, שאתה רוצה להיות רועה צאן בגולן. לא יכולתי לעצור את החיוך הענק שהתפשט על פני, כ"כ שמחתי לשמוע את זה, אי אפשר לתאר עד כמה. כזה היית, בעל חשיבה עצמאית, איש של אמת ויושר.

משפ' כהן היקרה

אין לי ניחומים

איבדתם ואיבדנו כולנו עלם חמודות, רועה צאן תמים וטהור.

רק דבר אחד וחשוב מאד,

כשם שהוא לא היה אדם סתם וחיו לא היו סתמיים

כך הוא לא נפל סתם. דני היה לוחם אמיץ וגיבור למען עם ישראל ומדינת ישראל.

השילוב הכל כך נדיר הזה של עדינות ולחימה היה בדני

כמו שבודאי ראיתם במכתב, קשה לתאר ולהיפרד מחבר ואח כ"כ אהוב ויקר לליבי.

היו חזקים וגאים

נתתם כל שאפשר להורים לתת

גידלתם בן לתפארת

אוהב, מעריך ומחזק את ידייכם

יהודה איש שלום

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב מיאיר לנדאו

דני,

חוץ מהחיוך, שתמיד היה על פניך,
אי אפשר שלא היה לשים לב ליושר שלך, פיך וליבך שווים. הכנות והאמת שלך ניבטו קודם
מהעיניים שלך.
בכל פעם שפגשתי אותך שמחתי לראות שנשארת אותו דני, עם אותן פנים מחייכות, והתעניינות
בכל.
רק עכשיו, בדיעבד, אני מסוגל להבין כמה כל כך מעט, וכל כך מזמן הם כל כך הרבה.

יאיר לנדאו.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב משלומית קומפניינו

זיכרון טרי מדני:

לפני כחודשיים דני ישב בסלון בבית שלי, וסיפר לנו על ההצעה שקיבל ללמוד באוניברסיטה ובתמורה לחתום קבע לתפקיד מ"פ. השיקול שלו לסרב להצעה נבע מכך שאסור שהשירות בצבא יהיה מתוך אינטרס אישי – כלכלי או אקדמי. לא יתכן לעשות מהשרות הצבאי, הערכי, עבודה שמקבלים תמורתה כסף.

לא עזרו הנסיונות שלנו לשכנע אותו שאפשר גם לעשות משהו ערכי וגם לקבל תמורתו כסף! דני נשאר בשלו – הערכים של חייו אל מול עיניו!

תודה על הזכות להכיר את דני

שלומית קומפניינו

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

בס"ד

מכתב מרחל דיקמן

יש לי כ"כ הרבה זכרונות שפתאום עולים וצפים.
זה מדהים כמה הראש מסוגל לזכור לפרטי פרטים
גם את הדברים הכי קטנים שארעו לפני שנים
עוד בתיכון, בהדרכה, בחברות שהיתה.

כל ההרפתקנות שהיתה לנו בשנות הנעורים
הסנפלינג, טיולי אופניים, טיולים למערות.
נחלים ומקומות בהם הייתי עם דני יקבלו מעכשיו
משמעות יותר טעונה, בביקור חוזר במקומות אלה.
הוא באמת היה אדם עם לב זהב וחיוך שלא פסק.

אני יודעת שהכאב הוא אינסופי. נדמה לי, שממה שדני השאיר מאחוריו והנשמות שבהם נגע
העולם לא ימשיך בהרגלו לאחר מותו.
מוזר לי לדבר עליו בלשון עבר, כי עבורי הוא היה חבר מאד טוב וקרוב בלשון הווה.
למזלנו, הזיכרונות לא עוברים מהעולם ביחד עם הבן-אדם. והזיכרון חי כל-כך.
למדתי מדני הרבה על כיבוד הורים, כאשר עבדתי במחלקת קרדיולוגיה בשערי צדק (בשרות
לאומי). הדאגה והתמיכה שהוא נתן לכם, עדיין מהדהד אצלי.
תודה שהבאתם לעולם בן-אדם שכל-כך השפיע על סביבתו ועל העולם, ומתוך כך על הגאולה.
תודה לכם, שזכיתי להכיר את דני להיות בחברתו בתקופות כל-כך חשובות בחיי.
ותודה על מה שהוא השאיר מאישיותו אצלי והשפיע ושיפר...

אני מאמינה שהוא יהיה מליץ יושר ויקרב את הגאולה
במהרה בימינו.

עם המון כאב והמון אהבה,
רחל דיקמן
שבט אמונה בקעה.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בס"ד

מכתב מעידית סלע

משפחת כהן יקרה –

זכיתי להיות קומונרית בסניף בני עקיבא בקעה בתקופה בה דני הדריך.
לנגד עיני עולה החיוך של דני, והמשפט "יהיה בסדר" אשר נהג להגיד לי ולהרגיע אותי...
באחת השבתות ליווה אותי דני מהסניף לדירתי ברח' קרן היסוד,
לאורך הדרך התנהלה שיחה עמוקה בענייני אמונה.
דני דרש וחקר כיצד ניתן לצוות על אהבת ה', כיצד ניתן לצוות על הרגש.
השיחה עמו השאירה בי חותם חזק – שבדרכינו כיהודים עלינו לדרוש ולחפש את התשובות אשר
יבנו בצורה אמיתית את עולמנו האמוני.

כזה היה דני עבורי – קונה את עולמו בעצמו

מרחיב אותו

מעמיק אותו

והופך אותו לנחלתו.

אני תפילה שאצליח להפנים את הלימוד הגדול שדני לימד אותי

הנני תפילה שהקב"ה ימשיך לתת לכם כוחות רבים.

בהערכה גדולה

עידית סלע

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן ז"ל

21.11.2002

בס"ד

מכתב מאריאל ואביבה ברזילי

ליהודה, נאווה ולמשפחה היקרה לנו מאד.

רוצים אנחנו מאד לנחם, אבל יודעים את גודל האבידה.

לא תארנו כי שנתיים וחצי לאחר שיהודה ניחם אותנו, נשתתף יחד איתכם, ונזיל דמעה ביחד, על דני ז"ל.

אנו מקווים כי מהשמיים וגם מאופי המשפחה המיוחדת, תשאבו כוחות להמשיך ולחיות, כפי שבפעמיים, שבהן ראיתי את חיובו של דני, אני יודע כי היה רוצה שתמשיכו, על אף הכאב.

ת.נ.צ.ב.ה.

שלכם, באהבה רבה
אריאל ואביבה ברזילי

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב מטלי, תמר ונטלי

דני,

היית מדריך נפלא, למרות שלא הדרכת אותנו אישית.
כמו שאתה יודע שבסניף שלנו כולם מדריכים את כולם – אנחנו סניף משפחתי.
הצלחת לחנך שבט שלם ונהדר שהעבירו בהדרכתם את המסרים והחינוך אלינו.
אנחנו מקווים שגם אנחנו נצליח להמשיך את דרכך!
נתינתך לנו, סניף בקעה, כמדריך חוץ עורר בנו תחושה של אהבה כלפיך.
בתקווה שכמוך גם אנו חניכות סניף בקעה נצליח לתת ולתרום לחברה בלי לחשוב על קבלה, כמו
שאתה נהגת.

אף פעם לא נשכח אותך,
אוהבות ומעריכות
טלי, תמר ונטלי
(שבטים קוממיות ואלעד).

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

בס"ד

מכתב מעידו וילצ'יק

דני

קשה, קשה להיפרד.

לא ארחיב ואפרט על כל הזכרונות הרבים מאחד עשר החודשים שהיינו יחד. מה שאני הכי אזכור ממך הוא הזכרון שאתה הוא זה שדחפת אותי לצאת לקורס מ"כים. גם אם אמשיך ואתקדם בצבא, דבר שבטח היית רוצה, אזכור את הראשון שרצה שאצא לפיקוד. כל השיחות האישיות שהיו לנו יחד היו חפוזות ובמקומות מוזרים. בטירונות – ליד המסוק שאיבטחנו באמצע שומקום, ולפני מ"כים מוקדם – בטרמפיאדה של צומת כח. אך למרות שהשיחות היו מעט מוזרות הבהרת והדגשת כמה חשוב להמשיך בצבא, ולך היה חשוב במיוחד שמהמחלקה שלנו – הביניים – יצאו הרבה למ"כים ויחזירו את הכבוד לגדוד. בסופו של דבר, יצאתי רק כעבור שנה, אך אני הוא האחרון שהוצאת אותו לקורס מ"כים. (גם ישראל ויוסי יצאו אחרי – אני בטוח שגם בזכותך). טוב, אולי קצת נסחפתי והרחבתי בעניין זה, אך אני בטוח שזכרוןך עוד ילווה אותי ודרכך תוביל אותי בהמשך שרותי הצבאי.

מצדיע לך,

(סמל (בינתיים)) עדו וילצ'יק

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בס"ד

מכתב מיעקב קנול

משפחת כהן היקרה!

"איזוהי דרך טובה שיבור לו האדם? ... חבר טוב" (מסכת אבות).

דני ז"ל היה חבר טוב במלוא מובן המילה. קול הצחוק, החיוך המתמיד, והחיות שלו ילוו אותנו בזכרוננו לנצח.

תהיו חזקים.

יעקב קנול.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

ט"ו כסלו תשס"ג 20.11.02

בס"ד

מכתב מצ'יקו גילה ואריק שפטר

נאווה ויהודה וכל המשפחה!

כיצד אפשר למצוא מילים לנחם, הרי רק מעטים יודעים לנחם כדרך בני-אדם. ואולם האם זה מספיק?

עברו כבר 5 ימים מאז ששמענו את הידיעה המרה ועדיין אי אפשר להאמין. דני שאותו הכרנו מהשכונה, ממרכז, מה"שטיבלך" והכי מבקעה. תמיד עם חיוך רחב, מורעל על הנח"ל ושומר על אופטימיות, לא מתלונן. הבן הצעיר של אבא ואמא.

הרבה תוכניות והתלבטויות על המשך החיים והעשייה, אם בצבא ואם באזרחות ישארו... ואין מילים שימלאו את האובדן וכל שנשאר הוא הזיכרון.

"ומי יקום ויאמר לעפר

מאדם אתה ואל אדם תשוב" (י. עמיחי)

ובבנין ירושלים תנוחמו

צ'יקו (יצחק) גילה

אריק שפטר

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

יום שישי י"ז בכסלו ה'תשס"ג.

בס"ד

מכתב מחנניה רוטנברג

דני

שלום וברכה. אצלי הספר הזה מעין תשובה למכתב שהשארתי, דו-ת' - היה שלב כזה באפרת שככה קראנו לך.

הרבה פעמים לא היינו צריכים לדבר יותר מדי כשנפגשנו סתם לשאול מה נשמע - איך הולך אצלי בישיבה או בצבא קודשינו בתקופה הקצרה ביחס לתקופה שאתה שרתת - או מה נשמע אצלך אם זה בעין צורים או בצבא בתור חייל או מ"כ או מ"מ והאם הבנישיים אכן ביינשים או שאתה מצליח לדאוג שהם אכן יהיו חיילים טובים. ואח"כ בתור סמ"פ - וה"שכוייעך" שאמרת לי ביום הכיפורים לאחר שהייתי חזן במנחה בישיבה - ואז כששוב ביקרת ודיברת עם הרב סתיו רק לפני כמה שבועות ואמרת שהולך טוב בצבא - ועוד הרבה דברים אחרים שהשבוע עוד לא מספיק עלו לי בראש - לעבוד על אנשים בטלפון, לדבר הפוך, רדיו אדר, ההדרכה בבקעה ועוד ועוד. בע"ה אם הם יעלו אשתדל להעביר את מה שיעלה למשפחה נקווה כולנו אתה למעלה ואנחנו פה למטה בע"ה שיהיו לנו רק בשורות טובות.

חנניה רוטנברג

אלון שבות

ישיבת ההסדר פתח תקוה

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב משלמה

דני, מה כבר ניתן להגיד עליך? כל מה שאני אגיד בטח ישמע כקלישאה.
היית בן אדם באמת מיוחד שהנקודה הבולטת שתמיד רצית שאדם יאמין בעצמו. לא רק בצבא גם
בהמשך שאחרי שאדם יהיה שלם עם עצמו במה שהוא עושה.

מתגעגע אליך
שלמה.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב מצביקה וייס

למשפחת כהן היקרה!

דני היה המ"מ שלי במחלקת הבינש"ים. אני לא אשכח את היראה הגדולה שהיתה לי כלפיו בהתחלה. היה לו את המבט הזה שגרם לך להרגיש מבוש ומלא יראה בו זמנית. כשהיינו מצדיעים לו בהתחלה היית רואה את ההפתעה על פניו כשעוד לא נקלט לו שהוא קצין כאילו חושב רגע, מה הוא מצדיע לי?! ומיד היה מתעשת ובהבעה רצינית מאוד משחרר אותך. לאט לאט כשהזמן עבר התקרבו אליו יותר ובקו הוא ממש נפתח אלינו, שאל מה העניינים. סה"כ היה קצין למופת שבאמת שימש דוגמא מי יתן ולא תדעו עוד צער.

צביקה וייס (חייל של דני)

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

מוצ"ש 23.11.02

בס"ד

מכתב משי ברוך

למשפחת כהן היקרה

אני רוצה להודות לכם בשם כל מי שאי פעם למד משהו או קיבל משהו מדני, אם זה אנשים בכלל או שאלו חיילי ומפקדי הגדוד, ויש רבים כאלו.
כשאני רואה את התמונות באלבום ורואה את הכל האנשים שהושפעו מדני אני רואה כיצד מורשתו ודרך החיים ולא פחות ההתנהגות, עברו הלאה וימשיכו לעבור, כי חייליו של דני היום הם המפקדים של מחר וההורים של מחרתיים.
ואין ספק שאדם כמו דני יכול לצמוח רק בסביבה כמו הסביבה שבה גידלתם אותו והחינוך שאותו קיבל הוא החינוך שאתם הענקתם אותו.

המשיכו להיות חזקים ולהפיץ את מורשתו

תודה רבה, גם על התקופה
הקצרה שהכרתי את דני.

שי ברוך.

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דן כהן ז"ל

בס"ד

מכתב מיאיר נעמן

משפחת כהן היקרה!

הכרתי לראשונה את דני בצפון. אני סמל סיור בפלוגת המסייעת והוא קצין בפלוגת מסלול. תפקיד מחלקתו הוא גדודי ולכן הכרתי את כל הפלוגות וגם את דני. לאחר מכן בחלמיש, כבר ממש הכרנו. היינו יושבים ביחד בישיבות סגל לפני מבצעים. הדבר שאני זוכר, שהשאיר עלי רושם עמוק. זה השילוב בין הצחוק והשמחה לבין הרצינות שבהכנת המשימה. גם כשהכנו פעולה רצינית מאוד. דני יכל על ידי איזו בדיחה גדולה לעורר את כולנו. זה הדבר הגדול שאני לוקח מדני, וממכם אני לוקח את החוזק ואת השלמות עם הדרך. קשה ככל שתהיה.

יאיר נעמן

פלוגת המסייעת 931

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

25.11.02

בס"ד

מכתב מדניאל פיינגולד

פגשתי את דני כשלושה ימים לפני שנהרג. במסגרת שירותי בלהקה הצבאית של חיל החינוך יצאנו ליומיים של הופעות בחברון. כשהגענו למוצב "מתקנים" בעיר פגשנו את דני שליווה אותנו לאורך מספר השעות שבילינו במוצב. דני השאיר עלי רושם של אדם מקסים, הוא דאג שיהיה לנו כל מה שאנחנו צריכים ואפילו עזר לנו בעצמו לסחוב את ציוד ההגברה הכבד. הוא התעקש שנשאר ונעשה שתי הופעות כדי שכל חיילי המוצב יוכלו להנות מההופעה, ובמהלך הזמן שניגנו הוא עמד בצד מחייך וראיתי עליו שהוא נהנה לראות את החיילים שלו רוקדים, שרים ושמחים. לאחר שסיימנו, הזדרזנו לקפל את הציוד על מנת שנוכל להמשיך להופעה הבאה, נפרדתי מדני וקיוויתי שאולי נראה במהלך השירות. לאחר שלושה ימים, כששמעתי על הארוע בחברון, הייתה לי הרגשה שלא רק שאני מכיר את אחד ההרוגים אלא גם שזה הנחמד שבהם – דני, לאחר יומיים התברר שההרגשה שלי הייתה נכונה.

דניאל פיינגולד

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בס"ד ט"ז כסלו ה'תהא שנת סוף גלותינו.

מכתב מאריה ונעמי רוט

בציפיה לגאולה וישועה שלמה במהרה בימינו אמן סלה. כן יהי רצון.

ליהודה נאווה ולשאר המשפחה היקרה!

איתכם בשעה קשה זו, שבוע השבעה על נפילתו של דני הי"ד בעת מילוי תפקידו כקצין בצבא הגנה לישראל.

את דני אישית לא ממש הכרנו, אבל את המשפחה השורשית אנחנו מכירים על כן הכוחות והעוצמות המצויים בה.

דני נהרג על שום שהיה יהודי החי בארצו, מגן עליה ועל תושביה ובפרט בקרית ארבע-חברון, עיר האבות, ועל זה צריכה להיות גאוותכם שדני נהרג כחייל יהודי גאה בארצו.

לנו – למשפחתנו חברון מאד יקרה, שבת חיי שרה מזה שנים אנחנו מגיעים לחברון ובכל אפשרות שהמערה פתוחה ליהודים משתדלים להגיע. יודעים אנו היכן נהרג דני יחד עם חבריו שאר כוחות הביטחון, וברור לנו שהם לא נהרגו ללא תכלית. מקוים אנו שכמו שאומרים במותם ציוו לנו את החיים, הרי שכאן נקוה ונתפלל שאכן תואי ההליכה למערת המכפלה לא יוסיף להיות כיהודים גלותיים שבדרך לא דרך משרכים דרכם למערה, אלא תסלל שם דרך המלך כיאה וכיאות לעם שהשורשים שלו חשובים לו במידה כזו שלכל אחד יהיה בטוח, קל, נעים וזמין להגיע לשם.

יהי רצון שלא תדעו עוד צער, בבנין ירושלים תנוחמו.

אנו אתכם גם מהצד המשפחתי, אני נעמי הבת של פלכס ורות וולפסטל ומשפחתנו כולה אתכם בשעה קשה זו ולאורך כל הדרך.

היינו בלויה וחווינו את עם ישראל מלווה ברב עם את דני למנוחות.

יהי זכרו ברוך.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

אריה ונעמי רוט

פסגות

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

בס"ד

מכתב מתלמידי ישיבת "שבי חברון"

למשפחת כהן היקרה!
לצערנו לא זכינו להכיר את דני בחייו. הפלוגה שלו הגיעה לחברון כשבועיים-שלושה לפני שנהרג, אבל כתלמידי הישיבה בחברון – שהפלוגה של דני שמרה עלינו, התרשמנו מפלוגה שתפסה את הקו ברצינות רבה ומתוך תחושת שליחות. לאחר מותו שמענו מהחיילים כמה משמעותית היתה תרומתו של דני.

איתכם, בהכרת תודה עמוקה
תלמידים מיישיבת "שבי חברון"

סגן דני כהן הי"ד
נפל בקרב בחברון י"א כסלו תשס"ג

סגן דני כהן הי"ד

בס"ד

מכתב מאנשי חברון

למשפחת כהן היקרה!

הגענו להלוויה ונדהמנו לראות את העוצמה של המשפחה.
הרבה פעמים כשאנו מגיעים לבקר ולנחם אנו שומעים האשמות כלפינו וכשהגענו אליכם גילינו
משפחה שנמצאת אתנו ומחזקת אותנו. השליחים בחברון.
לא הספקנו להכיר את דני כי הוא הגיע לחברון לא לפני הרבה זמן וכבר נלקח. אך רק מלשמוע
עליו הבנו איזה אדם עצום הוא היה.
"המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו עוד לדאבה"

אתכם חברון